

Ps 85 (84) /wg BT wyd. 4/

¹ *Kierownikowi chóru. Synów Koracha. Psalm.*

² Łaskawym się okazałeś, Panie, dla Twej ziemi;

odmieniłeś los Jakuba,

³ odpuściłeś winę Twojemu ludowi;

zakryłeś wszystkie ich grzechy.

⁴ Powściągnąłeś całe zagniewanie Twoje,

zaniechałeś zapalczywości Twojego gniewu.

⁵ Odnów nas, Boże, nasz Zbawco,

i zaniechaj Twego oburzenia na nas!

⁶ Czyż będziesz na nas gniewał się na wieki,

czy gniew Twój rozciągniesz na wszystkie pokolenia?

⁷ Czyż to nie Ty przywrócisz nam życie,

aby Twój lud weselił się w Tobie?

⁸ Okaż nam, Panie, swoją łaskawość

i daj nam swoje zbawienie!

⁹ Chciałbym słuchać tego, co mówi Pan Bóg:

oto ogłasza pokój

ludowi swemu i świętym swoim;

niech się nie stają znów nierozsądni.

¹⁰ Zaiste, bliskie jest Jego zbawienie dla tych, którzy się Go boją,

tak iż chwała zamieszka w naszej ziemi.

¹¹ Łaskawość i wierność spotkają się z sobą,

ucałują się sprawiedliwość i pokój.

¹² Wierność z ziemi wyrośnie,

a sprawiedliwość wychyli się z nieba.

¹³ Pan sam obdarzy szczęściem

a nasza ziemia wyda swój owoc.

¹⁴ Sprawiedliwość pójdzie przed Nim,

po śladach Jego kroków - zbawienie.

Odmieniłeś los Jakuba. To wyznanie psalmisty prawdopodobnie odnosi się do zakończenia babilońskiej niewoli ludu Izraela. Dekret perskiego władcy Cyrusa pozwolił na powrót do ojczystej ziemi (538 r. przed Chr.). W wymiarze teologicznym decydująca była łaskawość Boga i przebaczenie

winy Izraela. Prorok powiedział o Izraelu, że „nieprawość jego odpokutowana, że odebrało z ręki Pana karę w dwójnasób za wszystkie swoje grzechy” (Iz 40,2). Trudno natomiast jest nam dzisiaj zaakceptować obraz zagniewanego Boga, który w końcu pohamował swój gniew (zob. Ps 85,4), co uratowało Izraela przed zagładą. W symbolice biblijnej „gniew Boga” wyraża Jego sprzeciw i dezaprobatę niesprawiedliwego zachowania człowieka.

Odnów nas Boże, nasz Zbawco! Po rozpoczęciu psalmu proklamacją ocalenia i odnowy, błaganie, które pojawia się w kolejnych wersach psalmu, sygnalizuje, że lud Izraela znajduje się wobec kolejnego w swych dziejach trudnego doświadczenia, które odbiera jako Bożą karę za swoje grzechy. Takie przekonanie mogło się pojawić po dotarciu z Babilonii do Ziemi Obiecanej, kiedy przed nimi stanęło zadanie odbudowy kraju ze zniszczeń i trzeba było zmierzyć się z wieloma przeciwnościami.

Oto ogłasza pokój. Psalmista przytacza słowa Boga przekazane prawdopodobnie przez proroka. Zapowiedź pełna nadziei: bliskie jest zbawienie, Pan zamieszka pośród swego ludu. Będą to czasy, w których będą na ziemi wspólnie panować łaskawość, wierność, sprawiedliwość i pokój. Pan udzieli szczęścia, a ziemia bez trudu pracy zapewni wszystkim pożywienie.

Panie Boże, wejrzyj na prośby Twego ludu, który oczekuje trwałego szczęścia i pokoju. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv